

Ivan Martinac (1938.)

BILJEŠKE RUFA

Odmicalo je poslijepodne
a mi smo se nalazili blizu Betfaga ili kuće smokava
dakle, tog poslijepodnevna blizu Betfaga Isus pošalje Filipa
i Judu ne Iskariotskog po magare i oni odoše i nađoše magare
zavezano uz brijest na zavoju i odvezaše ga
a neki nazočni ih pritom upitaše: Zašto drijete magare?
a oni odgovoriše: Gospodinu treba!
i pustiše ih
i njih dvojica dovedoše magare i staviše na nj haljine
i Isus sjede na haljine
a oni što su išli ispred nas razastriješe zelenih grana
i tako, po tim granama, siđosmo niz put koji se zvao jerihonski
i kroz Ovčji prolaz uđosmo u Jeruzalem
i na to se uskomeša Jeruzalem i mnogi se raspitivahu: Tko je ovaj?
a Jakov, moj brat i Jakov Alfejev odgovarahu: To je Isus, prorok
iz Nazareta galilejskoga!
a gore na obroncima, pri samom tjemenu, iskrila se palača nazvana
hram i, malo – pomalo, u onoj stisci dođosmo do hrama i prođosmo
kroz Sjeverna vrata i kroz trijem za pogane, zaobidosmo ogradu
i kroz Divna vrata uđosmo u trijem za žene i prođosmo trijemom
za žene, uspesmo se uza stube i kroz Nikanorova vrata uđosmo

u trijem za svećenike i prođosmo trijemom za svećenike i trijemom
za muškarce i uz žrtvenik od netesana kamena uđosmo u Svetište
i prođosmo Svetištem i stadosmo pred zastorom širokim osam, visokim
osamnaest hvati i Isus dotakne taj zasor, prispodobu svojega tijela
i vratismo se natrag, obrnutim smjerom, u vanjsko dvorište
i naslonismo se na stupove u Salomonovu trijemu
Bila je Pasha, Pasha 28.

i svi su već trebali biti kod kuća, blagovati beskvasni kruh, janjeće
meso umočeno u slatku kašu od oraha i vina, svi su već trebali ležati
na niskim počivaljkama i pjevati Halel psalme, trebali su ali nisu
sudeći po onima koji su se tiskali ispod i sa strane hrama, tiskao se
narod na koji je pala sva pravedna krv, od krvi Abela do krvi
Zaharije, sina Barahijina, a mlak je vjetar puhao s istoka
prema zapadu unoseći proljeće u Jeruzalem

Dragi moj,

Bilo je upravo o blagdanu Pashe i sav krpež grada
skupio se oko hrama, uz kule i stražarnice,

svi su se skupili:

psovači i obmanjivači,

proizvođači ljubavnih napitaka,

prodavači golubova, grlica, jarebica,

izvikivači,

uhode, hulje, izjelice, ispičuture, svadljivci,

rugatelji i rušitelji,

mrzovoljnici i muškoložnici naboranih rukava,

pismoznanci i odrpanci, licemjeri i zakonoznanci

koji sve čine da ih drugi vide, svi su se skupili:

kockari i mudrijaši, lihvari i komedijaši
i zavodnici žena,
i trgovci konjima, volovima,
i oni što pod pazuhom skrivaju kese s novcem
i oni odjeveni u baršun, prepredenjaci što kite spomenike
pravednika, grobnice proroka, drznici i zlobnici, i krvnici
koji postavljaju zamke, odsjecaju glave, koji se sunovraćuju
i razapinju, svi koji su se skupili i Isus vidjevši to klupko
stupi u stranu i reče:
Ona Samarijanka zahvatila je vode i dala mi piti,
a vi?
Vi ne date ni onima koji umiru od žeđi!
O, vi!
Načinit ću bič od užeta i otjerat vas od kuće Oca mojega
od koje napraviste jazbinu trgovačku!
I vas koji prodajete!
I vas koji kupujete!
Svima govorim!
i spusti ruke na zdjele puncate zlata i prospe ih
i ispretura posude s voskom, uljem, medom, saharskom vunom
i ispretura mjenjačke stolove
i biseri, rubini, koralji i kalcedoni popadaše po podu
i tada ih ostavi
i uputi se iz grada prema Betaniji da ondje prenoći

Ljiljana Matković (1938.)

Donio si nam radosnu vijest, Isuse,

a
naša
lica
radošću
ne
zrače.
Kao
da
ništa
ne
postoji
nego križ.
Kao
da
na
svakoj
postaji
Tvoje
Kalvarije
nije
upisano
Uskrsnuće.

1974.